

Bucură-te Țară!...

Vasile Militaru

gânduri într'o zi festivă

Bucură-te, Țară scumpă, îmbrăcată de paradă,
Că, din alte țări străine, vin prieteni să te vadă!
Șterge-ți lacrima din gene!... Ce oftezi într'una frântă,
Când atâtea muzici cântă?...

Cântați muzici, cât mai tare, toate câte sunteți voi,
Ca să nu se-audă plânsul văduvelor de război!
La răspântiile toate, muzici, azi cântați, cântați,
Că prea gem, sleiți de foame, marii noștri "mutilați"?...

Azi e zi de sărbătoare și datoare ești să joci,
Țara mea cu jale multă, jefuită de escroci!...
Foametea și desnădejdea tu n'ai drept să ți-le spui
Țară scumpă, nimănui,
Când la tine ospătează toată lifta cu pistrui?...

Cine să-ți ogoae plânsul?... Să te-audă, cine poate,
Când atâtea muzici cântă la răspântiile toate?...
Cui, o lacrimă să-i pice,
Că 'n bordei n'ai foc pe vatră,
Când tâlharii ce te pradă, ospătând, duc trai ferice,
Infrățiți cu veneticii, în palate mari de piatră?...

Cum vrei oare, scumpă Țară,
Soarele dreptății sfinte pe-al tău cer să mai răsară,
Dacă toți cei ce te fură, liberi petrecând, fac haz
Și, când ceri să intre 'n ocnă, scuipe 'n bietul tău obraz?!
Oare, când vei pune mâna, Țară scumpă, Țară blândă,
În grumajii celor care vor ca Iuda să te vândă?
Celor cari într'una rod
Multul gliei tale rod, -
Câțiva hoți înfipti în ceafa unui biet întreg norod?...

Dar... mă iartă, Țară blândă, că, de-a tale suferinți,
M'am trezit și eu, cu tine, a haiduc scrâșnind din dinți.
Azi e sărbătoare sfântă,
Când, - deși flămândă ești, -
Nu se plânge, ci se cântă
Întregirea ce ți-au dat-o Sfinții dela Mărmărești?...

Măine însă, Țară scumpă, sfinții tăi suiți la cer,

Să le faci dreptate cer:

Viața nu și-au fost jertfit-o ei, Arhanghelii tăi mari,
Pentru ca tu s'ajungi roabă unor cețe de tâlhari;
N'au murit, scăpându-și Țara, marii noștri mucenici,
Ca să ți-se 'nfigă 'n glie gloatele de venetici!...
N'au căzut pentru desfrâul
Hoților ce'ți fură grâul,
Țară plină de belșug,
Nici, - când lor le crapă burta, - tu să tragi flămândă 'n jug!

Azi deci, fâlfâind drapele, cântă, Țară fără pâine,
Și, - cum cer ai tăi Arhangheli, - judecata s'o'ncepi mâine
Ori destinului tău mare fir de aur știi să'i torci,
Ori întreaga ta grădină va fi cocină de porci!...decembrie 1936